EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2026 10 01
COM(2026) 515 final

2026/0292 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria dėl neprivalomo atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo, taikomo tam tikroms prekėms ir paslaugoms, kurias tiekiant ar teikiant gali būti sukčiaujama, ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčiu Greitojo reagavimo mechanizmo taikymo laikotarpio pratęsimo iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Šio pasiūlymo dėl direktyvos, kuria iš dalies keičiama 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – PVM direktyva), tikslas – pratęsti: 1) galimybę valstybėms narėms taikyti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą (AAM), siekiant kovoti su sukčiavimu tiekiant prekes ir teikiant paslaugas, nurodytas PVM direktyvos 199a straipsnio 1 dalyje, ir 2) galimybę taikyti Greitojo reagavimo mechanizmą (GRM), nustatytą PVM direktyvos 199b straipsnyje, siekiant kovoti su sukčiavimu taikant AAM tik labai konkrečiais atvejais.

PVM direktyvos 193 straipsnyje nustatyta bendra taisyklė: PVM moka prekes tiekiantis arba paslaugas teikiantis apmokestinamasis asmuo. Nukrypstant nuo šios taisyklės, AAM leidžia nustatyti, kad prievolė mokėti PVM tektų prekių arba paslaugų gavėjui. Pagal šį AAM PVM moka ne tiekėjas, o pirkėjas (apmokestinamasis asmuo), įtraukdamas jį į savo PVM deklaraciją. Tuomet šis PVM gali būti atskaitomas toje pačioje PVM deklaracijoje, todėl jei šis asmuo turi teisę į viso PVM atskaitą, rezultatas pirkėjui yra neutralus.

AAM naudojamas kovai su sukčiavimu, visų pirma su dingusio prekiautojo sukčiavimu Bendrijoje. Šios rūšies sukčiavimas – tai sukčiavimas, kai prekiautojas įsigyja iš kitos valstybės narės gabenamas arba siunčiamas PVM neapmokestinamas prekes ir parduoda jas pirkėjui išrašydamas sąskaitą faktūrą su PVM. Gavęs PVM sumą iš pirkėjo, toks prekiautojas dingsta mokesčių administratoriui nesumokėjęs mokėtino PVM. O pirkėjas, veikdamas sąžiningai, gali įprastai atskaityti tiekėjui sumokėtą PVM, pateikdamas PVM deklaraciją.

Vadovaujantis PVM direktyvos 199a straipsniu taikomas AAM leidžia valstybėms narėms kovoti su dingusio prekiautojo sukčiavimu iš anksto nustatytose jautriose srityse, kai jis paprastai vykdomas jų teritorijoje. 199a straipsnio taikymas valstybėms narėms yra neprivalomas. Kai tiekėjai privalo taikyti AAM tokioms šalies viduje tiekiamoms prekėms ar teikiamoms paslaugoms, jie negali įtraukti PVM į savo sąskaitą faktūrą. Taigi, jie negaus PVM sumos iš pirkėjo, todėl tokie prekiautojai negalės pasisavinti PVM ir dingti. PVM direktyvos 199b straipsnyje nurodytas GRM – išimtinė priemonė, kuria valstybėms narėms suteikiama galimybė esant skubiam reikalui greitai įvesti laikiną AAM prekių tiekimui ir paslaugų teikimui sektoriuose, kuriuose nustatomas staigus stambaus masto sukčiavimas ir kurie nėra nurodyti PVM direktyvos 199a straipsnyje. Ši procedūra yra išimtinė ir labai greita, nes Komisija turi per vieną mėnesį pateikti neigiamą nuomonę arba raštu patvirtinti atitinkamai valstybei narei, kad ji neprieštarauja priemonei. Valstybė narė gali patvirtinti specialios GRM priemonės taikymą nuo to patvirtinimo gavimo dienos. Taikyti šį mechanizmą valstybės narės gali tuo laikotarpiu, kuris įprastomis sąlygomis yra reikalingas tam, kad pagal PVM direktyvos 395 straipsnį būtų gautas leidimas taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą. Tokiam leidimui gauti gali prireikti šešių mėnesių. Siekiant priimti tokią nukrypti leidžiančią nuostatą reikia, kad Komisija pateiktų pasiūlymą, o Taryba jį vieningai priimtų.

Pirmą kartą PVM direktyvos 199a straipsnis buvo taikomas[1] nuo 2010 m. iki 2015 m. birželio 30 d., o pirmą kartą pratęstas[2] (su pakeitimais) – iki 2018 m. gruodžio 31 d. PVM direktyvos

[1] 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/23/ES, iš dalies keičianti Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatas dėl atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo neprivalomo ir laikino taikymo tam tikroms paslaugoms, kurias teikiant gali būti sukčiaujama, (OL L 72, 2010 3 20, p. 1–2).

199b straipsnis pirmą kartą buvo taikomas[3] nuo 2013 m. iki 2018 m. gruodžio 31 d. PVM direktyvos 199a ir 199b straipsnių taikymas vėliau buvo pratęstas[4] iki 2022 m. birželio 30 d., kad sutaptų su iš pradžių numatyta vadinamosios galutinės PVM sistemos – paprastesnės ir nuo sukčiavimo apsaugotos Sąjungos vidaus prekybai prekėmis sistemos – įsigaliojimo data[5]. Kadangi suėjus iš pradžių nustatytai datai derybos dėl tos galutinės sistemos tebevyko ir atsižvelgiant į ankstesnę Komisijos ataskaitą dėl minėtų straipsnių poveikio[6], priemonių taikymas buvo dar kartą pratęstas iki 2026 m. gruodžio 31 d.[7] Tačiau šiose derybose susitarimo nebuvo pasiekta ir Komisija galiausiai atsiėmė savo pasiūlymus pagal 2025 m. darbo programą[8].

Kol kas, laikydamasi Mokesčių veiksmų plano[9], Komisija, atsižvelgdama į skaitmeninių technologijų teikiamas galimybes, parengė PVM modernizavimo dokumentų rinkinį „PVM skaitmeniniame amžiuje“ (ViDA). Šį dokumentų rinkinį, Tarybos priimtą 2025 m. kovo 11 d.[10], sudaro trys skirtingos dalys, iš kurių viena – skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimai. Pagal šiuos reikalavimus iki 2030 m. liepos mėn. apmokestinamieji asmenys turi beveik tikruoju laiku teikti skaitmenines ataskaitas apie ES tarpvalstybinius sandorius, susijusius tiek su prekėmis, tiek su paslaugomis, ir privalo naudoti standartinio ES formato struktūrizuotas elektronines sąskaitas faktūras. Tai bus derinama su nacionalinėmis skaitmeninių ataskaitų apie sandorius teikimo tikruoju laiku prievolėmis, kurios egzistuoja arba turi būti sukurtos valstybėse narėse (jos turės būti suderintos su ES standartais iki 2035 m. sausio 1 d.). Vėliau, nuo 2030 m. liepos mėn., mokesčių administratoriai turės prieigą prie sandoriais grindžiamos informacijos, įskaitant banko duomenis, per vadinamąją centrinę VIES – naują centralizuotą tarpvalstybinių ataskaitų teikimo internetu ir mokesčių mokėtojų identifikavimo centrą. Tai leis valstybėms narėms aktyviau kovoti su sukčiavimu, visų pirma

---

2 2013 m. liepos 22 d. Tarybos direktyva 2013/43/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos dėl atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo neprivalomo ir laikino taikymo tam tikroms prekėms ir paslaugoms, kurias tiekiant (teikiant) gali būti sukčiaujama, (OL L 201, 2013 7 26, p. 4–6).

3 2013 m. liepos 22 d. Tarybos direktyva 2013/42/ES, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, kiek tai susiję su kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčiu Greitojo reagavimo mechanizmu, (OL L 201, 2013 7 26, p. 1).

4 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos direktyva (ES) 2018/1695, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos, susijusios su neprivalomo atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo taikymo tam tikroms prekėms ir paslaugoms, kurias tiekiant ar teikiant gali būti sukčiaujama, laikotarpiu ir su kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčiu greitojo reagavimo mechanizmo taikymo laikotarpiu, (OL L 282, 2018 11 12, p. 5–7).

5 Tarybos direktyvos, kuria dėl tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimo ir supaprastinimo iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB ir nustatoma valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo galutinė sistema, pasiūlymas, (COM(2017) 569 *final*);
Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl galutinės valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimo PVM sistemos veikimui skirtų išsamių techninių priemonių nustatymo, pasiūlymas, (COM(2018) 329 *final*).

6 2018 m. kovo 8 d. Komisijos ataskaita Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Tarybos direktyvos 2006/112/EB 199a ir 199b straipsnių poveikio kovai su sukčiavimu (COM(2018) 118 *final*).

7 2022 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva (ES) 2022/890, kuria dėl neprivalomo atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo, taikomo tam tikroms prekėms ir paslaugoms, kurias tiekiant ar teikiant gali būti sukčiaujama, ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčiu Greitojo reagavimo mechanizmo taikymo laikotarpio pratęsimo iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB, (OL L 155, 2022 6 8, p. 1–2).

8 2025 m. vasario 11 d. Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „2025 m. Komisijos darbo programa“, (COM(2025) 45 *final*).

9 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Tarybai „Sąžiningo ir supaprastinto apmokestinimo veiksmų planas, kuriuo remiama ekonomikos atgaivinimo strategija“ (COM(2020) 312 *final*).

10 Žr. Dokumentų rinkinio „PVM skaitmeniniame amžiuje“ priėmimas. Mokesčiai ir muitų sąjunga

dingusio prekiautojo sukčiavimu Bendrijoje. Be to, dokumentų rinkiniu valstybėms narėms leidžiama jau nuo 2025 m. nustatyti nacionalinių e. sąskaitų faktūrų išrašymo prievoles, galbūt kartu nustatant ataskaitų teikimo prievolę, taip apimant tokio paties lygio informaciją, kuri teikiama apie prekių tiekimą ir paslaugų teikimą šalies viduje.

Iki 2030 m. liepos 1 d., kol bus sukurta tokia sistema, būtų pagrįsta ir apdairu pratęsti PVM direktyvos 199a ir 199b straipsnių galiojimą siekiant toliau taikyti šias priemones, nors ir nukrypstant nuo bendrųjų PVM principų.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Kaip paaiškinta, PVM direktyvos 199a ir 199b straipsnių taikymo pratęsimo laikas atitinka skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimų, kurie yra dokumentų rinkinio „PVM skaitmeniniame amžiuje“ dalis, taikymo pradžią.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

PVM direktyvos 199a straipsnis apima AAM taikymą, be kita ko, ES prekybai šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartiniais taršos leidimais (ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema (ATLPS)). Turint omenyje susijusias sumas, labai svarbu, kad ATLPS būtų dar labiau apsaugota nuo sukčiavimo PVM, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad ji apims ir vadinamąją ATLPS 2.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Šia direktyva iš dalies keičiama PVM direktyva, remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 straipsniu.

Pasiūlymu pratęsiamas tam tikrų PVM direktyvos nuostatų taikymas, todėl būtina ją iš dalies pakeisti.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Pagal subsidiarumo principą, nustatytą Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 3 dalyje, veiksmų Sąjungos lygmeniu galima imtis tik tuomet, kai numatytų tikslų valstybės narės vienos negali deramai pasiekti ir dėl siūlomų veiksmų masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu.

Tikslas kovoti su sukčiavimu taikant AAM ir suteikiant galimybę naudoti GRM kovai su staigiu ir stambaus masto sukčiavimu būtų geriausiai pasiektas Sąjungos lygmeniu, o jo konkretus teisinis pagrindas yra PVM direktyva. Todėl norint pratęsti šių priemonių taikymą reikia iš dalies pakeisti PVM direktyvą.

- **Proporcingumo principas**

Kadangi pratęsiamos priemonės yra neprivalomos ir laikinos, šis pasiūlymas yra proporcingas siekiamam tikslui – kovoti su sukčiavimu tiekiant tam tikras prekes ir teikiant tam tikras paslaugas ir padėti valstybėms narėms kovoti su staigaus ir stambaus masto sukčiavimu PVM.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma direktyva, kuria iš dalies keičiama PVM direktyva.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Antrojo pratęsimo galiojimo metu Komisija pateikė ataskaitą dėl atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo, susijusio su PVM direktyvos[11] 199a ir 199b straipsniais, veikimo ir poveikio ir tuo metu padarė išvadą, kad šiuose straipsniuose nustatytos priemonės buvo naudingos kovojant su sukčiavimu.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Dėl šio pratęsimo, siekiant įvertinti dabartinį AAM naudojimą ir paklausti, ar, remiantis nacionaline patirtimi, būtų naudinga pratęsti AAM ir GRM taikymą dar vienam ribotam laikotarpiui, 2026 m. kovo 6 d. buvo išsiųstas klausimynas, į kurį atsakė visos valstybės narės.

Iš atsakymų matyti, kad visos valstybės narės (išskyrus Maltą) taiko AAM bent vienai PVM direktyvos 199a straipsnyje nurodytai kategorijai. Dvidešimt dvi valstybės narės taiko AAM šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemai (ATLPS), tad ši kategorija yra naudojama dažniausiai. Toliau (mažėjančia tvarka) AAM taikomas mobiliųjų telefonų kategorijai (penkiolika valstybių narių), kitiems leidimams, atitinkantiems apyvartinių taršos leidimų prekybos direktyvos reikalavimus (keturiolika valstybių narių), žaidimų pultams, planšetiniams kompiuteriams ir nešiojamiesiems kompiuteriams (keturiolika valstybių narių), integrinių grandynų prietaisams (dvylika valstybių narių), apmokestinamajam prekybininkui tiekiamoms dujoms ir elektros energijai (dvylika valstybių narių), metalo žaliavoms ir pusgaminiams (dvylika valstybių narių), dujų ir elektros sertifikatams (dešimt valstybių narių), javams ir techniniams kultūriniams augalams (šešios valstybės narės), telekomunikacijų paslaugoms (penkios valstybės narės).

Dvidešimt keturios valstybės narės pareiškė, kad jų šalyje taikomas AAM buvo naudingas kovojant su sukčiavimu.

Nors GRM praktiškai niekada nebuvo panaudotas, aštuoniolika valstybių narių laikėsi nuomonės, kad vis tiek būtų naudinga jį išlaikyti – tokį patį arba šiek tiek pakeistą.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Atskirai nuo Komisijos darbo šioje srityje, 2026 m. birželio 22 d. Europos Parlamento tyrimų tarnyba (EPRS) paskelbė išsamų tyrimą dėl atvirkštinio apmokestinimo PVM mechanizmo įgyvendinimo, poveikio, veiksmingumo ir būsimos svarbos ES[12]. Šiame išorės tyrime rekomenduojama 199a ir 199b straipsnius taikyti ir po 2026 m., ypač pereinant prie ViDA sistemos ir platesnės skaitmeninės PVM kontrolės. Be to, tyrime pabrėžiama, kad tolesnis atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo taikymas turėtų būti reguliariai peržiūrimas, paremtas įrodyta sukčiavimo rizika ir proporcingo principu, ir kad šios priemonės turėtų būti platesnės ir vis labiau skaitmenizuotos ES kovos su sukčiavimu PVM sistemos dalis.

Todėl šis pasiūlymas pratęsti PVM direktyvos 199a ir 199b straipsnių galiojimą iš esmės atitinka EPRS tyrimo išvadas ir rekomendacijas.

---

[11] 2018 m. kovo 8 d. Komisijos ataskaita Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Tarybos direktyvos 2006/112/EB 199a ir 199b straipsnių poveikio kovai su sukčiavimu (COM(2018) 118 *final*).

[12] Žr. Atvirkštinio apmokestinimo PVM mechanizmo įgyvendinimas ir poveikis ES

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Kadangi šiuo pasiūlymu išplečiamos kovos su sukčiavimu PVM srityje priemonės, neigiamo poveikio Sąjungos biudžetui jis neturės.

2026/0292 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

kuria dėl neprivalomo atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo, taikomo tam tikroms prekėms ir paslaugoms, kurias tiekiant ar teikiant gali būti sukčiaujama, ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčiu Greitojo reagavimo mechanizmo taikymo laikotarpio pratęsimo iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[1],

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[2],

laikydamasi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) Tarybos direktyva 2006/112/EB[3] valstybėms narėms suteikta galimybė pasirinktinai taikyti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą (AAM) pridėtinės vertės mokesčio (PVM) mokėjimui už iš anksto nustatytas prekes ir paslaugas, kurias tiekiant (teikiant) gali būti sukčiaujama, visų pirma dingusio prekiautojo sukčiavimo Bendrijoje atvejais. AAM leidžia valstybėms narėms nustatyti, kad už PVM sumokėjimą yra atsakingas prekių ar paslaugų gavėjas. Toje direktyvoje taip pat numatytas Greitojo reagavimo mechanizmas (GRM), kuris tam tikromis griežtai nustatytomis sąlygomis suteikia valstybėms narėms spartesnę leidimo pradėti taikyti AAM kitoms kategorijoms suteikimo procedūrą, todėl galima tinkamiau ir veiksmingiau reaguoti į staigų ir stambaus masto sukčiavimą. Abiejų mechanizmų taikymo laikotarpis baigiasi 2026 m. gruodžio 31 d.;

(2) 2025 m. kovo 11 d. Taryba priėmė Direktyvą (ES) 2025/516[4], kurioje, be kita ko, nustatyti skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimai, taikomi apmokestinamųjų asmenų tarpusavyje vykdomam tarpvalstybiniam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui Sąjungoje. Nacionalines priemones, kuriomis tie reikalavimai perkeliami į nacionalinę teisę, valstybės narės turi taikyti nuo 2030 m. liepos 1 d. Reikalavimai apima privalomos elektroninės sistemos naudojimą, įskaitant e. sąskaitų faktūrų išrašymą tarpvalstybiniams įmonių tarpusavio sandoriams, beveik tikralaikį ataskaitų teikimą ir

---

1 OL C , , p. .

2 OL C , , p. .

3 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

4 2025 m. kovo 11 d. Tarybos direktyva (ES) 2025/516, kuria dėl prie skaitmeninio amžiaus pritaikytų PVM taisyklių iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB, (OL L, 2025/516, 2025 3 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj)

automatizuotą duomenų perdavimą, ir sudaro sąlygas, pavyzdžiui, teikti kryžmines nuorodas į pateiktus duomenis sandorių lygmeniu. Jie turėtų labai prisidėti prie kovos su dingusio prekiautojo sukčiavimu Bendrijoje;

(3) 2026 m. vasario 6 d. Komisija išsiuntė valstybėms narėms klausimyną dėl faktinio AAM naudojimo ir paprašė jų nuomonės apie AAM ir GRM, kaip kovos su sukčiavimu priemonės, veikimą ir naudingumą. Iš atsakymų matyti, kad beveik visos valstybės narės taiko AAM bent vienos rūšies prekėms ar paslaugoms, o šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema yra dažniausiai naudojama kategorija. Be to, dauguma valstybių narių pareiškė, kad jų teritorijoje taikomas AAM buvo naudingas kovojant su sukčiavimu, ir mano, kad būtų naudinga jo taikymą pratęsti. Jos taip pat laikėsi nuomonės, kad GRM, nors jis dar nėra praktiškai taikomas, yra naudingas kaip atgrasomoji priemonė, nes leistų Komisijai labai greitai reaguoti staigaus ir stambaus masto sukčiavimo PVM atveju;

(4) AAM ir GRM buvo naudingi kaip laikinos ir tikslinės priemonės, o pasibaigus jų galiojimui valstybės narės netektų veiksmingų kovos su sukčiavimu priemonių. Todėl AAM ir GRM taikymo laikotarpis turėtų būti pratęstas dar vienam ribotam laikotarpiui, kad valstybės narės galėtų nustatyti Tarybos direktyvoje (ES) 2025/516 numatytus tarpvalstybinių skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimus ir nustatyti arba pritaikyti nacionalines e. sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles;

(5) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. toliau taikyti veiksmingas kovos su sukčiavimu priemones, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmų masto ir poveikio būtų geriau to tikslo siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(6) pratęsimas neturės neigiamo poveikio Sąjungos nuosaviems ištekliams iš PVM;

(7) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

(1) 199a straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė pakeičiama taip:

„Valstybės narės gali iki 2030 m. birželio 30 d. nustatyti, kad asmuo, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM, yra apmokestinamasis asmuo, kuriam yra skirtas šis tiekimas ar teikimas:“;

(2) 199b straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. 1 dalyje nustatyta speciali GRM priemonė taikoma iki 2030 m. birželio 30 d.“

2 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė